

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/23/2016
Identifikačné číslo spisu: 7914209395
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Janka Cisárová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7914209395.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Z., bývajúcej v S., proti žalovanému A. bývajúcemu v S., zastúpenému JUDr. Miroslavom Věrebom, advokátom so sídlom v Košiciach, Hrnčiarska 3, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 12 C 149/2014, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 5. októbra 2015 sp. zn. 11 Co 457/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 5. októbra 2015 sp. zn. 11 Co 457/2015 uznesenie Okresného súdu Trebišov (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo 17. augusta 2015 č. k. 12 C 149/2014-96, ktorým bol návrh žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia zamietnutý, zmenil tak, že nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť v lehote 3 dní od doručenia uznesenia odovzdať žalobkyňi kľúče od rodinného domu súp. č. XXX a od vonkajšej brány do dvora na nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX v k. ú. S., Obec S., okres J., ako parc. č. 681 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 455 m² s rodinným domom súp. č. XXX, parc. č. 682 - záhrada o výmere 866 m², parc. č. 683/3 - orná pôda o výmere 154 m², parc. 684/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 27 m², parc. č. 685/2 - záhrada o výmere 134 m² a parc. č. 686/3 - orná pôda o výmere 138 m².

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie. Poukazoval v ňom na to, že odvolací súd pri prvom rozhodovaní o predbežnom opatrení v tejto veci deklaroval, že navrhované predbežné opatrenie (poznámka dovolacieho súdu - žalobkyňa prvým návrhom na nariadenie predbežného opatrenia žiadala uložiť žalovanému povinnosť zdržať sa konania spočívajúceho v umožňovaní vstupu cudzím osobám na predmetné nehnuteľnosti) v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) nie je právne možné a bolo by priechné len v konaní podľa § 146 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Namietal, že v napadnutom uznesení sa iný zákonný sudca odvolacieho súdu s predchádzajúcou argumentáciou (ktorú súd prvej inštancie pri

opakovanom rozhodovaní o predbežnom opatrení rešpektoval) nijakým spôsobom nevysporiadal, zmenu právneho názoru riadne nezdôvodnil, čo malo za následok arbitrárnosť rozhodnutia a zároveň mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Žalovaný uplatnil aj dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., t. j. nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom. V tejto spojitosti uviedol, že odvolací súd mal akceptovať záver obsiahnutý v predchádzajúcom uznesení odvolacieho súdu, v zmysle ktorého ak sama žalobkyňa navrhuje prikázanie predmetných nehnuteľností do jeho vlastníctva, tak došlo k dohode o spôsobe ich užívania. Tvrdil, že žalobkyňa už viac ako rok nemá v rodinnom dome žiadne osobné veci, takže náhla potreba kľúčov na jej strane sleduje iné ciele ako užívanie nehnuteľnosti. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3. Žalobkyňa sa k dovolaniu písomne nevyjadřila.

4. V danom prípade bolo dovolanie podané 19. októbra 2015. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p. (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania skúmal (§ 443 C.s.p.), či je dovolanie procesne prípustné.

6. Vychádzajúc z ustanovení § 470 ods. 1, 2 C.s.p., s prihliadnutím na základné princípy obsiahnuté v čl. 2 ods. 1, 2 a čl. 3 ods. 1 C.s.p., najvyšší súd posudzoval podmienky prípustnosti dovolania podľa právneho stavu účinného ku dňu podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

7. Dovolanie žalovaného, keďže smeruje proti uzneseniu o predbežnom opatrení, proti akému uzneseniu O.s.p. účinný do 30. júna 2016 dovolanie nepripúšťal (§ 239 ods. 3), bolo by prípustné iba vtedy, ak by konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, malo niektorú z väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. Takú vadu konania ale dovolací súd nezistil.

8. V súvislosti s námietkou žalovaného o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia dovolací súd poukazuje na stanovisko občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 3. decembra 2015, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016 a ktorého právna veta znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“.

9. V danom prípade odvolací súd vo svojom zmeňujúcom uznesení zrozumiteľne vysvetlil dôvody, pre ktoré nariadil navrhované predbežné opatrenie. Postačujúco sa pritom vysporiadal aj s argumentáciou iného senátu odvolacieho súdu rozhodujúceho o predchádzajúcom návrhu žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia, v zmysle ktorej v konaní o vyporiadaní BSM nemožno nariadiť predbežné opatrenie, ktorým by sa dočasne upravovali pomery účastníkov vo vzťahu k hospodáreniu so spoločnou vecou, a to pre nepreukázanie vzťahu takéhoto predbežného opatrenia k predmetu konania vo veci samej. Odvolací súd v tejto spojitosti zdôraznil, že žalobkyňou navrhované predbežné opatrenie spočívajúce v uložení povinnosti žalovanému odovzdať jej kľúče od rodinného domu a brány od dvora na predmetné nehnuteľnosti má spojitosť (vecnú súvislosť) s vyporiadaním BSM, ktoré je predmetom konania vo veci samej, keďže ide o obsah vlastníckeho (spoluvlastníckeho) práva, a to práva užívania

spoločnej veci do toho času, kým sa definitívne, aj s účinkami pre novovznikajúce vzťahy, nevyrieši vlastníctvo bezpodielových spoluvlastníkov. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd konštatuje, že obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa v posudzovanej veci uplatnila druhá časť právnej vety vyššie spomínaného stanoviska, nakoľko právo žalovaného na riadne odôvodnenie rozhodnutia porušené nebolo. Za vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

10. Z obsahu dovolania vyplýva, že žalovaný namieta i nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod v tom zmysle, že ho možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní, samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Keďže v danom prípade žalovaný uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v dovolaní, ktoré nie je procesne prípustné, dovolací súd nemohol podrobiť napadnuté uznesenie posúdeniu z hľadiska správnosti v ňom zaujatých právnych záverov.

11. Vzhľadom na to, že prípustnosť v danej veci podaného dovolania nevyplýva z ustanovení § 239 O.s.p. a vady konania podľa § 237 ods. 1 O.s.p. v dovolacom konaní nevyšli najavo, najvyšší súd odmietol dovolanie žalovaného ako procesne neprípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

12. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C.s.p.). O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 2 C.s.p.).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.